

Pierre Bourdieu

- Pierre Bourdieu (1930-2002) voksede op under beskedne kår i en lille landsby i det sydvestlige Frankrig. Han kom fra et ikke- akademisk postarbejder-hjem.
- Afsluttede sin karriere som professor ved et prestigefyldt College i Paris
- PB var uddannet filosof og sociolog.
- Var meget kritisk i forhold til det elitære og konkurrenceprægede uddannelsessystem.
- Interessen i Sociologi blev grundlagt i hans soldatertid i Algeriet
- For PB var det vigtigt at viden, erkendelse og forståelse altid må ske i en tæt vekselvirkning med den praktiske virkelighed. Viden er ikke noget man kan filosofere sig til. Det er vigtigt, at det bliver undersøgt via empiriske undersøgelser. Han var meget opmærksom på at få alle samfundsklasser med i sine undersøgelser. Lige fra overklassen til underklassen.
- Han forskede meget i sammenhængen mellem social position og livsstil.
- PB arbejder med begreberne: Kapitaler, felter, habitus, doxa og illusio, koder
- Hans arbejder handler om alle de usynlige koder og umærkelige vener som vi ikke bemærker i dagligdagen, fordi vi er så vant til dem, at de forekommer naturlige og uundgåelige. (fordi de ikke er italesat)

Pierre Bourdieus forhistorie Han startede sin karriere med at studere stammefolk i Algier, hvor han udviklede sine teorier. Han har studeret: universitetsprofessorer, biskopper og marginaliserede grupper. Han har foretaget omfattende studier af uddannelsessystemet Bourdieu er populær i Danmark, hvor der drives mange studier ud fra hans teorier.

Elitens indforståede selvfølgeligheder, blev aldrig til selvfølgeligheder for PB. Derfor blev han skarp til at analysere feltets indforståede logikker.

Hans værker er politiske. De viser at noget er galt og at noget må gøres. Hans kritiske analyser synliggør de magtstrukturer og uligheder som hele tiden reproduceres i vores daglige praksis.

Han var en markant kritiker af blandt andet neoliberal styring, social ulighed og dårlig journalistik.

Neoliberalisme: Neoliberalisme er en betegnelse for økonomisk liberalisme. Fra 1970'erne indtil sent i 1990'erne. Termen bør ikke forveksles med nyliberalisme, der er synonymt med socialliberalisme.

De centrale elementer i Neoliberalismen:

- det fri marked samt fri handel ● at sikre effektiv og konsistent handling på økonomiske og juridiske områder, med mål for øje at bidrage til harmonisk vækst og frihed indenfor international handel.
- Kendte neoliberalister: Margeret Thatcher og Ronald Reagan. ● Neoliberalismen er en net af praksisser, der strækker sig fra produktionsformer, over statslige politikker og administrationsmåder til værdier og normer som former det enkelte menneskes identitet og væremåde.
- Det er et væv af magtteknikker der støtter og supplerer hinanden og som et kapillærnet strækker sig gennem hele samfundet, der former verden fra globale strukturer til det enkelte menneskes liv.
- Neoliberalismen er på den ene side søger at styre rationelle valg og på den anden side at fremmane en rationel logik hos den selvstyrende aktør. Ud fra et kritisk perspektiv kan man sige, at der er tale om en samfundsmæssig ensrettningsproces.

**Klasse
samfundet:**

For Marx og ældre klasseteoretikere var det afgørende om man ejede eller ikke ejede økonomisk kapital- gods, guld og produktionsmidler. De definerede således klasserne ud fra de økonomiske kriterier. Hvorimod Bourdieu forstår kapital som noget der kan tillægges værdi: Det, som kan bruges til at opnå magt og privilegier og som kan ombyttes til andre former for kapital.

Anders Fogh sagde i 2003, at klassesamfundet er opløst. Vi er alle blevet middelklasser, fordi vi lever i frihedens, refleksionernes og individualiseringens tidsalder. Vi er alle blevet mere lige, fordi vi alle har lige rettigheder til at benytte uddannelsessystemet og dermed ikke længere bundet til vores sociale tilhørsforhold. Vi er et kulturelt frisatte. Det er op til os selv at skabe vores liv.

PB er enig i, at de politiske vælgere ikke kan reduceres til Pavlovske hunde, men mener dog, at der alligevel er præget af deres sociale placering. Han er ligesom Marx teori, enig om at klassesamfundet er utilstrækkeligt, men det betyder ikke at klassesamfundet er opløst.

Habitus:

Vores habitus er det træk i personligheden som får social placering og livsstil til at hænge sammen. Det er erfaringer med at leve på netop vores plads i samfundet. "Smagen" er en del af vores habitus. Vi bruger vores smag til at "bedømme" verdenen med, vi tænker ikke over det hver gang vi klassificerer noget som grimt eller pænt, godt eller dårligt. Vi bruger også vores smag i det politiske flet, ligesom vi har forskellig smag for f.eks. boligindretning. Påstanden er at måden vi vælger parti på, minder om maden vi vælger tøj, feriemål eller retter på.

Habitusen er vores opvækstmiljø og erfaringer, der indlejres i kroppen, som en halvt bevist, og halv tavs viden.

Habitus er opbygget af den praksis i familien hvor barnet fra første færd erfarer forældrenes håndtering af dagligdagens forskellige områder. Den opbyggede habitus har afgørende betydning for den måde, vi agerer på. Vores handlinger bestemmes af den tavse viden som sidder i vores krop. Vi reagerer på bestemte måder i bestemte situationer, ud fra de habitus vi har.

Alle erhverver sig en personlig habitus, men den vil ofte være lig den habitus som mennesker med samme livsbetingelser har.. Medlemmerne af en social gruppe eller klasse vil udvikle habitus som har mange fælles-træk. Habitus er aktørernes måde at forstå deres kultur på, i praksis. Habitus er systemet af strukturerede og strukturerende dispositioner som skabes gennem praksis.

Habitus er ikke let at lave om på. Den overlever ofte de sociale betingelser som har skabt den og på grund af den, accepterer man for det meste den position man har i samfundet og underlægges derved en slags strukturel tvang. Især de underprivilegerede grupper som ikke har så mange ressourcer at sætte ind i kampen for deres position i samfundet.

Det hjælper vores forståelsesramme at kende til denne teori.

Vores primære habitus	Dannelsen sker i vores erfaringer og oplevelser og opvækst i vores familie.
Vores sekundære habitus	Gennem vores sociale erfaringer i skolen.

Senere i livet søger vi de hen til de sociale områder som svarer bedst til de forudsætninger vi kommer med. Det er derfor at uddannelsestraditioner i familien ofte reproduceres.

Gennem habitusbegrebet bliver det forståeligt hvordan en fattigdomskultur eller arbejdsløshedskultur videreføres fra generation til generation.

Felter

Felter er en række relativt selvstændige områder. Hvert felt har sine egne spilleregler men virker helt naturlige, når man er med i spillet, men som godt kan virke mærkelige når man står udenfor og ser på.

Der er 4 felter:

Det økonomiske, kulturelle, sociale og symbolske felt.

Økonomisk kapital

Økonomisk kapital giver adgang til penge og materielle goder. Målbare indikatorer for økonomisk kapital: Indkomst, Ejer man sit hus, Har man bil, sommerhus el. lign.

Bourdieu mener at den økonomiske kapital er en direkte kapitalform, som er let at omsætte til andre kapitalformer.

Kulturel kapital

Kulturel kapital: kan begå sig i uddannelsessystemet, kende koderne, kunne argumentere på den rigtige måde, forståelse for litteratur og kunst, samt bruge et sprog som falder i lærerens eller lederens smag og performance til f.eks. eksamen.

Kulturel kapital er også eksamener og karakterer, at man har skrevet de "rigtige" artikler og ejer- og læser de "rigtige" bøger. Det har også stor betydning om vi har den rigtige kunst i hjemmet og andre kulturelle goder. Den kulturelle kapital eksisterer ofte i meget specifikke og formaliserede former.

Kulturel kapital er ikke nødvendigvis FIN-kulturel kapital. Det er meget afhængigt af hvilket felt man agerer i. I nogle felter er det høj kulturel kapital at kunne tune en knallert, eller at begå kriminalitet.

I andre felter er det høj kulturel kapital at lytte til opera og gå i teater og se på ballet. Spiller man golf, er frimurer, spiller tennis er det også af betydning for en høj kulturel kapital. Hvorimod, hvis man går til banko, fodbold, bowling og hører popmusik er der ikke tale om høj kulturelt kapital.

Social kapital:

Social kapital spiller en meget stor rolle i de moderne netværkssamfund. Den sociale kapital er den magt som ligger i at tilhøre den rigtige slægt, have de rigtige kontakter og forbindelser. Det kan være at man spiller tennis sammen med sin bankchef, eller at man har et netværk som indbyder til respekt hos store dele af befolkningen.

Det er tydeligt i f.eks. kongehuset og i glamourverdenen, hvor det har afgørende betydning om, hvem der kommer sammen med hvem. Det omdømme vi har, har utrolig stor betydning for vores sociale kapital.

Social kapital kan også ud- eller benyttes, hvis man udfører et stykke arbejde for en som måske kan skaffe ens søn eller datter et job eller en læreplads.

Den sociale kapital er også i spil, hvis der er noget jeg er god til og derved er "uundværlig" i en gruppe. Enten på arbejdspladsen eller i foreningslivet. Det kan veksles til goodwill i form af f.eks.: lønstigning, større indflydelse på arbejdstider, ferier og arbejdsopgaver samt en social anerkendelse af sine kollegaer eller en generelt større frihed og ikke mindst – at man derigennem har mulighed for at være med til at udøve definitionsmagten m.m.

Social kapital beskriver de formelle og uformelle forbindelser som det enkelte individ kan have som kan veksles til anden kapital f.eks. ved at lette indtjeningen af den økonomiske kapital.

Social kapital er også blevet til et specifikt redskab indenfor netværk. De begreber der knytter sig til netop denne anvendelse er de tre begreber som: Tillid, retfærdighed og samarbejde.

Symbolisk kapital

De forskellige kapitaler giver magt. Magten giver muligheder som indflydelse og handlemuligheder. Det gør de direkte hvis man har penge. Penge er en direkte magt der hænger sammen med at de fungerer som tegn.

Hvis vi besidder en kapital der giver os anerkendelse, så besidder vi en symbolsk kapital. Man kan købe meget for penge, men de fortæller også at man er et magtfuldt menneske.

Symbolisk kapital kan give prestige og magt alene i kraft af dets symboliske karakter. MEN det afhænger af, hvem man er og hvor man befinder sig i samfundet, hvilke grupper man er sammen med og hvilke områder der er tale om.

I nogle kredse er det at bruge fagudtryk, og meget faglig, udtryk for en høj symbolsk kapital. Hvorimod i andre kredse, er det "blærerøvsagtigt", "fise-fornemt" eller blot "fagidioti" hvis man anvender fagbegreber og er dermed et udtryk af, at man i de kredse har en relativ lav symbolsk kapital.

Felt og kapital

Vores placering i samfundet påvirker vores holdninger, vaner og smag. Uddannelsessystemet, foreningslivet, det politiske system eller kulturlivet. Hver felt har sin egen indre logik og sin egen evne til at få dets aktører til at tro på feltets vigtighed. Feltet har sin egen måde at tale på, og oversætter derfor udefra kommende begreber og problemer til feltets eget sprog.

Problematikken ses tydeligt i forhold til vores unge mennesker i Ghettoerne. Tit når der kommer politi eller brandvæsen, er de enige i, at det er nogle "Facistsvin" "idioter" eller hvad de ellers kan kaldes. Det er netop i sådanne grupper, at oversættelsen kan give komplikationer.

I disse felter foregår der en stadig kamp om ressourcer og magt. Habitus giver mulighed for at handle i et felt. Man skal kunne spille spillet og kende magt hierarkiet. Feltets regler internaliseres i ryggraden på medspillerne og udgøre deres habitus.

Den professionelle handler ud fra de erfaringer og de værdier og generelle handlemåder som findes i det felt.

Hvis man lever i et socialt miljø som svarer til sin habitus, tager man feltets anskuelse af verdenen for naturlig. Man accepterer den plads man har i forhold til andre statusgrupper uanset om man er bistandsklient eller litteraturprofessor.

Hvis man vil se individets status og magt i samfundet, skal man se på den kapital som vedkommende har med ind i feltet. Det kan være økonomisk kapital, kulturel kapital eller social kapital. Det kræver ressourcer i form af kompetencer og kapital at underbygge sin position samt til stadighed at erobre ny kapital og få den nye kapital anerkendt.

Kapital er det der har værdi som man stræber efter og som giver status, magt og prestige.

Ethvert socialt felt har aktører og institutioner som besidder en symbolsk kapital, som er grundlæggende for virkelighed opfattelsen i feltet. Arbejdsmarkedet er et felt, hvor der til stadighed er kamp om pladserne og hvor det gælder om at erobre den symbolske kapital i form af efteruddannelse (kulturel kapital) eller gode forbindelser til chefen (social kapital).

Hvis man vil have sig en position i et felt, gælder det om at lære feltets spilleregler at kende. Man skal vide hvilken kapital man skal satse på at erobre. Man skal investere tid og ressourcer i at erobre kulturel kapital. Når vi optager feltets værdier og handler ud fra dem, er vi med til at oprethold verdenen i den magtstruktur som den har.

De dominerende er dem der har overblik over magtformerne i feltet og som har definitionsmagten.

Mennesker der udsættes for systemernes negative stemplinger udsættes for det som Bourdieu kalder for symbolsk vold.

At få succes i skolen fremtræder på overfalden som en individuel præstation, men er ganske betinget af elevernes sociale baggrund.

Vi har en økonomisk overklasse som sætter dagsordenen i det økonomiske felt og en uddannelsesoverklasse der sætter dagsordenen i det kulturelle felt.

En tredje indflydelsesrig gruppe i samfundet er dem der er i stand til at erobre den sociale kapital. Det kan være politikere eller meningsdannere. Rigtig mange kunstnere er meningsdannere.

**Uligheder/
Symbolsk vold**

Vores uligheder er ikke kun påvirket af vores forældres økonomiske kapital, men også af den kulturelle kapital. Derfor er det godt at der er gratis adgang til uddannelsesinstitutionerne. På den måde har alle en fair chance for at nå op i hierarkiet.

Dog har Bourdieu en kritik, nemlig at det generelt er elitens børn som klarer sig bedst, da det er de børn som ligner den habitus som lærerne har. Denne skjulte magtudøvelse kalder Bourdieu for symbolsk vold.

**Pierre Bourdieu
- om social ulig-
hed**

Han beskriver de indbyrdes magtforhold imellem klasser og grupper i samfundet og også magtkampen indenfor de enkelte grupper.

Som Habermas' kritiske teori, vil det afsløre magten i samfundet, og dermed hjælpe de magteløse til at forstå deres position. De sociale forhold under opvæksten, som familiens økonomiske, uddannelsesmæssige, kulturelle og sociale status præger børnene helt ind i voksenalderen. Derfor er der den chanceulighed og den sociale arv, som findes i samfundet og som ikke umiddelbart lader sig bortskaffe.

Metodisk lægger han vægt på både at undersøge de objektive omstændigheder ved folks livssituation, og deres subjektive intentioner, motiver og virkelighedsopfattelse. Arven er ikke kun de belastninger man har været udsat for som barn. Også forældrenes ønsker på deres børns vegne er en del af deres arv.

**Kritik af
Bourdieu**

Han overdriver betydningen af de dominansforhold hvor den ene gruppe påtvinger en anden gruppe sin verdensopfattelse.

**Bourdieu's
model**

Fastlægger nogle afstande som er prædikative (på forhånd udstikker rammerne for menneskelig kontakt så møder, sympati eller begær) Konkret betyder det at sandsynligheden for at en person der befinder sig højt oppe i feltet vil gifte sig med en person som er placeret i bunden, ikke er særlig stor.

Dette skyldes i første omgang at sandsynligheden for at mødes rent fysisk ikke vil være særlig stor. Det skyldes også at man overskrider de sociale grænser, hvilket fordobler de rumlige afstande parterne imellem.

Dernæst skyldes det at de ikke vil være på bølgelængde, og de vil ikke forstå og fatte sympati med hinanden. Befinder man sig til gengæld tæt på hinanden i det social rum, er man derimod på forhånd disponeret for at nærme sig hinanden.

Opgaver til kapitel 11:

Pierre Bourdieu om social ulighed

<http://www.grundbogsamfundsfag.gyldendal.dk/sociologi/kapitler/kap11.html>

Hvad er habitus?

Habitus er den tavse viden der danner grundlag for de tanker og refleksioner vi gør os, og de handlinger vi foretager os. Det er også vores habitus som bestemmer, i hvilke felter vi befinder os bedst. Det er også habitus som har betydning for, hvordan vi ser verdenen og hvordan vi handler politisk.

Da habitus er et resultat af alle de indtryk, oplevelser og færdigheder vi har fået som børn, forklarer det også meget om, hvorfor den sociale arv er så vigtig og hvorfor den sociale arv kan være meget svær at bryde.

Derfor er det meget vigtigt at kende denne problematik, såfremt man vil finde effektive redskaber, netop til at bryde denne reproduktion.

Det er vores habitus, at vi agerer som vi gør når vi hhv. er i vores arbejdsfelt og vores private felt. Vi tænker ikke bevist på, hvordan vi agerer i forhold til de øvrige deltagere i felterne, da det er en del af vores habitus.

Hvordan opbygges den personlige habitus?

Den opbygges dels af vores primære habitus, hvor dannelsen sker i vores erfaringer og oplevelser i opvæksten i familien. Den dannes også via sanserne. Det kan man opleve, når man husker dufte tilbage i barndommen. Hvem har ikke duftet, når det dufter af noget som man holdt meget af (eller ikke holdt af) i barndommen.

Vores sekundære habitus bliver indlejret igennem vores sociale erfaringer, f.eks. i skolen, på jobbet, på kurserne, foreningerne m.m.

Senere i livet, vil vi drages af de felter der indeholder deltagere der ligner os.

Hvorfor kommer nogle bestemte typer af habitus' er sammen i et felt?

Det er fordi at de personer der ligner hinanden meget, begynder at gruppere sig. Det giver følelsen af at være på bølgelængde med hinanden og forstår de koder og værdier der betyder noget i det givne felt.

I hver felt er der aktører som har en evne til at få alle til at tro og arbejde med de vigtige værdier der er i feltet.

Feltet oversætter derfor udefra kommende begreber og problemer til feltets eget sprog. Det kan f.eks. give sig til udtryk i form af, at man desavouerer den måde der bliver talt på i andre felter. (f.eks. det lyder "snobbet" når pædagogerne taler fagsprog, det er slet ikke nødvendigt. Bare sig det på dagligdags sprog)

Det kan også være at en jobtype nedvurderer andre jobtyper. F.eks. ved jeg at der er stor forskel på, hvorvidt man er bygningsingeniør eller arkitekt. (Det føler de i hvert fald selv)

Hvis man lever i et socialt miljø som svarer til sin habitus, tager man feltets anskuelse af verdenen for naturlig. Man accepterer den plads man har i forhold til andre statusgrupper uanset om man er bistandsklient eller litteraturprofessor.

Ethvert socialt felt har aktører og institutioner som besidder en symbolsk kapital, som er grundlæggende for virkelighed opfattelsen i feltet.

Det er også den måde, hvorpå man kan finde ligesindede som eksempelvis har samme holdninger og interesser som én selv. Dette kan være med til at udvikle yderligere i den retning og indenfor de interesse/faglige/personlige områder som man ønsker.

Eksempelvis folk med interesser som de brænder for, eller folk som har nogle interesser som ikke er så almindelige.

Det kan også være holdninger som resulterer i, at folk er sammen i specifikke felter. Det kan f.eks. være

Politiske arrangementer såsom: Arbejderbevægelsen (det er tydeligt omkring 1. maj), det kan være miljøforkæmpere eller grupper med nazistiske tankegange.

Grupperinger med unge eller ældre der har en anden etnisk baggrund end dansk.

Bankoklubber, golfklubber, frimureri.

Religiøse grupper (muslimer, Jehovas vidnere, pinsemissionen).

Og grupper hvor faget er omdrejningspunktet fordi faget er en karrierebundet livsstil. De danner netop Erfagrupper, som betyder at de kan lære af hinanden og tale med hinanden lige netop om den interesse.

Hvad bruger man sin kapital til i felterne?

Man bruger sin egen kapital til f.eks. at:

- Skaffe sig indflydelse og magt og prestige (implicit definitionsmagten)
- Optimere sine handlemuligheder
- Opnå anerkendelse og respekt og dermed at optimere sit omdømme.
- At være opmærksom på de magtfaktorer og værdier der ligger i feltet, som kan give adgang til at man selv opnår en større definitionsmagt.
- At kunne hjælpe sine nærmeste til nogle gode og brugbare kontakter
- At føle sig anerkendt
- At udvikle sig sammen med de andre i feltet.
- At have optimal indflydelse på sit arbejde
- At opnå muligheder for efter/videreuddannelse
- At man selv kan være med til at forme de værdier der ligger til grund i feltet. Også til den positive side.

Hvorfor betragter de underprivilegerede deres egen position, som en, hvor det er i orden at være?

Fordi vores habitus er ikke let at lave om på. Den overlever ofte de sociale betingelser som ligger til grund for den og derfor accepterer man for det meste sin position i feltet.

Især de underprivilegerede grupper har ikke så mange ressourcer til at kæmpe for deres position i samfundet. Men derfor kan de godt have en høj symbolsk kapital i de felter som de bevæger sig i, i det daglige.

Det kræver mange ressourcer som kompetencer og kapital at opnå en position og fortsat erobre ny kapital og få den nye kapital anerkendt.

Hvis man lever i et socialt miljø som svarer til sin habitus, tager man feltets anskuelse af verdenen for naturlig. Man accepterer den plads man har i forhold til andre statusgrupper uanset om man er bistandsklient eller litteraturprofessor.

Hvordan praktiseres den symbolske vold i skole- og uddannelsesvæsen?

Den symbolske vold er et centralt begreb for Bourdieus. Begrebet dækker over det magtforhold som foregår som en ureflekteret accept. Det dækker ofte, at "offeret" ikke magter at modsætte sig aktørens definitioner. Hvis det foregår ofte, vil det blive indlejret i "offeret" som "normalt". Derved er "offeret" med til at opretholde magtforholdet.

Den symbolske vold, foregår i kommunikationen. Det kræver dog at der er en forskel på de positioner som aktørerne har i feltet. Ellers vil det ikke være muligt at opnå.

Den symbolske vold i skole og uddannelsesvæsenet er grundlæggende, at verdensbilledet et "spejl" af den virkelighedsopfattelse der ligger til grund for bestemte grupper i samfundet. Det kan være de værdier der er kendetegnet for middelklassen.

Til eksamener er det derfor også de værdier der bliver taget udgangspunkt i.

Symbolsk vold er også at antage at alle er lige i uddannelsessystemet. Dels fordi at de enkelte elever har hver sin habitus. Da nogle elever er opvokset i hjem med en høj kulturel kapital og måske en høj økonomisk kapital, har de mange fordele fremfor elever som kommer fra hjem med en lav økonomisk og kulturel kapital, da eleverne har en meget forskellig habitus og dermed også kan have et meget forskelligt udbytte og støttemuligheder i skoletiden.

Symbolsk vold kan på den måde minimeres hvis der bliver taget mere individuelle hensyn i skole og uddannelsessystemet. I år 2000 da mesterlæren igen blev praktiseret, kunne vi se, at det gav mange unge- ikke boglige elever en mulighed for at opnå en uddannelse. Men efterhånden er erhvervsuddannelserne blevet så boglige, at de gode intentioner efterhånden er blevet udhulet.

Jeg har selv støtte mine ikke boglige studiekammerater da jeg var under uddannelse som Kleinsmed. Der oplevede jeg, at dygtige håndværkere blev sorteret fra, fordi undervisningen var lagt til rette således at det boglige betød meget for, om eleverne kunne gennemføre uddannelsen eller ej.

Refleksioner i forhold til Bourdieus

Er Danmark et klassesamfund i Bourdieus forstand?

Ja. PB mener at de senmoderne samfund stadigvæk er et klassesamfund. Dog med mere end den økonomiske kapital som Marx henviser til.

Hvem er de dominerende grupper i Danmark, og hvordan viser deres dominans sig?

- De dominerende grupper i Danmark er eliten
- Dem der har en høj symbolsk kapital og dermed fortæller at man er et magtfuldt menneske.
- Folk med en høj økonomisk kapital, da den kan omsættes til andre kapitalformer.
- Dem der kan begå sig i uddannelsessystemet og har de rigtige eksamensbeviser fra de "rigtige" skoler.
- De aktører med en høj social kapital som forstår at opnå forbindelser med "de rigtige" mennesker.

Hvordan ser I selv på vigtigheden i at erobre kulturel kapital?

Jeg mener den kulturelle kapital er den allervigtigste. Man kan ved en høj kulturel kapital veksle den til både økonomisk kapital ved at man kan få en god uddannelse og dermed opnå en høj indtjening samt andre materielle goder.

Den sociale kapital, kan dermed opnås ved at man i de kulturelle felter hvor man studerer, kan få sociale relationer med andre som man har fordel af at være sammen med. Man kan i de kulturelle felter opnå mange sociale fællesskaber. Man kan i feltet tilegne sig nogle færdigheder, fagligheder og et højt sprogligt niveau som medfører en lettere adgang til læsning af svært litteratur og svært forståelige termer som igen giver én mulighed for at tage en lang uddannelse og derefter få et godt job. Evt. med en høj grad af indflydelse og magt.

Alt i alt så kan man ved en høj kulturel kapital, opnå en høj symbolsk kapital.

Tror I på, at individerne bruger så megen energi på magtkampe og på at dominere hinanden? Er folk ikke mere ligeglade og passer hver deres?

Ja, folk bruger meget energi på magtkampe og på at dominere hinanden. Der er rigtig mange eksempler i dagens Danmark. Hermed et par eksempler:

- *I øjeblikket diskuteres 2020 planen i folketinget. Der er ingen tvivl om, at der her er tale om nogle meget nervepirrende udmattelses- og magtkampe.*
- *På mange arbejdspladser foregår der mange kampe. Det kan være faggrupper imellem, eller medarbejdere og ledelse imellem.*
- *På skoler bliver der udkæmpet mange kampe i en skoleklasse og i en skolegård. Der er mange grupperinger som kæmper indbyrdes om at være den elev der har definitionsmagten. Det er den magt der giver eleven ret til at bestemme hvordan holdene skal se ud, når der skal spilles fodbold, hvem i klassen der bliver udset som "anderledes end de andre og derfor skal moppes". Det er også den eller de elever der definerer, hvad der er normalt og anderledes.*

- *Der foregår mange magtkampe mellem fagbevægelsens ledelse. Mellem de røde og gule fagforbund.*
- *Virksomheder imellem foregår der mange magtkampe. Har selv prøvet det da jeg havde kursuscenter. Selvom jeg 2 gange har været udsat for at et stort etableret it kursussted forsøgte at få lukket for vores aktiviteter, fortsatte vi ufortrødent. Vi passede vores, og ignorerede de andres forsøg på at lukke for vores kunder og fandt andre steder vi kunne købe vores it programmer. Det betød, at deres forehavende mislykkes, og at vi ikke skulle bruge energi på at chikanen.*
- *Hvis vi læser i dagbladene om alle de magtkampe der er imellem forældre, når de skal skilles. Der er mange som ikke skyer nogle midler for at ødelægge tilværelsen både for den tidligere ægtefælle og børnene.*
- *Mange reality deltagere, har netop magtkampene som speciale.*
- *Der er mange magtkampe mellem hhv. rockerrelaterede grupper samt etniske grupper.*

Kan man gøre noget mod den symbolske vold, fx i skolen?

1. *Folketinget skal undersøge muligheden for at oprette skoler med modulopbyggede fag. Det kan være introducerende matematikkurser, dansk kurser, it kurser og kurser i studieteknik mm. Derudover skal det være muligt for elever som ikke har en familie som kan støtte dem, at få løbende lektiehjælp i de fag der er relevante for at kunne gennemføre uddannelsen.*

Lektiehjælpen skal kun ydes lokalt i de små klasser, hvorimod den skal ydes centralt for de store klasser. Det på grund af, at det så er lettere at fylde "klasserne" op

Det kan give de elever som kommer fra hjem der ikke har en høj kulturel kapital en bedre mulighed for at opnå en eksamen ligesom elever fra familier med en høj kulturel kapital.

2. *Man kan som underviser have fokus på de elever som har brug for en anden måde at lære på, således de boglig svage kan få lige så gode færdigheder og så god viden som de mere boglige elever. Det kan være at arbejde mere efter læringsstile.*

Research

Bourdieu's begrebsapparat er især udviklet til at studere grupper og klasser i samfundet. Når man undersøger den sociale virkelighed ved hjælp af disse begreber, gælder det om at forstå det felt, tingene foregår i, og den habitus som aktørerne i feltet har. Man kan interviewe aktørerne, men det, de siger, forklarer ikke det hele, det ubevidste i deres habitus skal også forklares. Der er ting i feltet, som er skjult for deltagerne, og som det gælder om at opklare.

I Danmark er Bourdieu blevet brugt meget i forbindelse med livsstilsundersøgelser, bl.a. i den såkaldte Minerva-model (gennemgå i kapitel 11), hvor man tager udgangspunkt i befolkningsgrupperes kulturelle og økonomiske kapital, dvs. man undersøger deres uddannelsesbaggrunde og deres virkelighedsopfattelser.